

DÜNYANIN İKİ YÖNÜ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

es-Salâtü ve's-selâmü alâ seyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn Muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn. Ve men tebi'ahu bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'd:

Aziz ve sevgili kardeşlerim, Cumanız mübârek olsun. Bu mü'minlerin bayramı olan gün hepimiz için hayırlı olsun. Allahu Teâlâ hazretleri bugünün, sevaplarını, ecirlerini, ikramlarını cümlemize nasip eylesin. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz hazretlerinin hadîs-i şerîflerinden okuyarak, meşguliyetlerin en sevaplısı ilim ile meşgul olmaktır. Ve insan camide namazı beklerken oturduğu müddetçe Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in bildirdiğine göre O'nun için namaz kılıyormuş gibi zaten sevap alır. Bir de ilim öğrendiği, ilim müzakeresi yapıldığı için sevabı daha çok olur. Allahu Teâlâ hazretleri bizi her yerde her zaman sevaplı işler yapmaya muvaffak eylesin, haramlardan, günahlardan uzak eylesin. Ayağımızı yolundan saptırmasın,

kaydırmayın, sırât-ı müstakîmden bizleri bir göz yumup açıncaya kadar bile ayırmayın.

a. Dünya Hayatında İyilik ve Pişmanlık

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in dünya ile ilgili bir hadîs-i şerîfini okuyarak başlamak istiyorum. Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri buyurmuşlar ki:

نِعْمَتِ الدَّارِ الدُّنْيَا لِمَنْ تَزَوَّدَ مِنْهَا لِأَخْرَتِهِ حَتَّى

يُرْضِيَ رَبَّهُ وَبِئْسَتِ الدَّارُ لِمَنْ صَدَّتْهُ

عَنْ أَخْرَتِهِ وَقَصَّرَتْ بِهِ عَنْ رِضَاءِ رَبِّهِ وَإِذَا قَالَ

العَبْدُ: قَبَّحَ اللَّهُ الدُّنْيَا قَالَتِ الدُّنْيَا: قَبَّحَ اللَّهُ أَعْصَانَا

لِرَبِّهِ

Ni'meti'd-dâru'd-dünyâ li-men tezevede minhâ li-âhiretihi hattâ yurdiye Rabbehû ve bi'seti'd-dâru li-men saddethu an âhiretihi ve kassarat bihi an rıdâi Rabbihi ve iz kâle'l-abdü: Kabbehe'llâhu'd-dünyâ, kâleti'd-dünyâ: Kabbehe'llâhu a'sânâ li-Rabbihi.

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Mübarek kelimelerini okuduğumuz bu hadîs-i şerîfi Allahu Teâlâ hazretlerinin elçisi, Habîbi, âhir zaman peygamberi, serverimiz, rehberimiz, önderimiz Muhammed-i Mustafa hazretleri dünyayı bize iki yönüyle tanıtıyor. Birinci cümlesinde buyuruyor ki:

Ni'meti'd-dâru'd-dünyâ li-men tezevede minhâ li-âhiretihi. “Âhiret için hazırlık yapabilen kimseye göre dünya ne güzel bir yurttur, ne güzel bir konaktır, ne güzel bir yerdir.” Böylece âhireti için hazırlanıp;

Hattâ yurdiye Rabbehû. “Rabbini hoşnut edinceye kadar burada güzel işler yapan ne güzel bir mekân dünya. Buna mukabil...”

Ve bi'seti'd-dâru li-men saddethu an âhiretihi. “Ne kötü bir yerdir, mekândır, yurttur, konaktır dünya ki âhiretten yüz döndürdüğü, oyaladığı insanlar için. Ve Rabbinin rızasını kazanmaktan geri bıraktığı insanlar için ne fena bir yer.”

Kulun birisi dünyaya kızıp da “Allah dünyayı kahretsin!” dediği zaman, “Allah dünyayı kötü kılsın, kötü eylesin, haram eylesin...” gibi

-*kabbehe*, kabih yapmak, çirkin yapmak demek,- çirkinleştiresin diye beddua ettiği zaman;

Kâleti'd-dünyâ. “Dünya da ona karşılık der ki:” *Kabbehe'llâhu a'sânâ li-Rabbihi*. “Rabbine hangimiz daha asi ise Allah onu çirkin eylesin.” Yani sen bana böyle söylüyorsun ama Allah seni çirkin eylesin, demiş oluyor.

Şimdi bu hadîs-i şerîfin kelimelerini biraz izah edelim, meselenin içine girelim. Dünya karşımızda duruyor, hepimiz dünyanın içinde yaşıyoruz. Dâr-ı dünyâda yaşıyoruz hepimiz.

Dünya iyi mi kötü mü?

Adamına göre; adamına göre iyi, adamına göre kötü. İş adamda; iş kişinin kişiliğinde, adamlığında. Eğer bu dünya hayatındaki zamanını, yaşayışını, ömrünü, vaktini, faaliyetlerini âhiretini kazanmak için malzeme toplamakta, sevap kazanmakta geçiriyorsa dünya ne iyi bir yer.

Li-men tezevede minhâ li-âhiretihi.

Tezevede ne demek?

Yol için hazırlık yapmak; azık, erzak, malzeme hazırlamak demek. Tabii hepimiz bu dünyada yolcuyuz. Yani seyahat etmekteyiz ve

burada kalmayacağız, gideceğiz. Burası bizim asıl yerimiz değil, hepimiz yolcuyuz. Yolcuya da yolu için malzeme lazım; binek, azık, heybe, torba, yiyecek, içecek lazım. Yani evet çöllerin olduğu yerlerde bunlar çok önemli de Almanya'da bile önemli. Hamburg'dan kalkıp buraya gelen bir insan da yine arabasına bir şeyler dolduruyor, yolda giderken alacağı şeyleri düşünüyor, alıyor.

Evet, işte insan bu hayât-ı dünyâda, bu dâr-ı dünyâda, burada işte sizler ve bizler gibi yaşıyorken bu yaşamını, bu fırsatı âhiretine azık, malzeme, sevap hazırlamakta kullanıyorsa dünya ne iyi. Ne kadar iyi bir yer. Bak dünyaya gitti, yaşadı, çalıştı, çabaladı, ibadet etti, âhireti kazandı. Ne iyi yermiş dünya.

Hatta yurdiye Rabbehû.

Rabbinin rızasını da sonunda kazanacak kadar ömrü boyunca çalıştı durdu. Ne mutlu öyle insanlara, Allah bizi böylelerinden eylesin. Yani dünyada bir kabahat yok, dünyada bir kabahatin olmadığını zaten son cümleden anlıyoruz. Dünyaya beddua edenin aldığı cevaptan anlıyoruz. Dünyada bir kusur yok. Kusur insanların kendisinde.

Ve bi'seti'd-dâru li-men saddethu an âhiretihi.

Eğer dünya bir insanı âhiretinden vazgeçirtiyorsa, âhiretini unutturuyorsa, âhiret için hazırlattırmıyorsa;

Ve kassarat bihi an rıdâi Rabbihî.

Rabbinin rızasını kazanmakta zamanını kullanamıyorsa adam, dünyanın çeşitli aldatıcı olayları ve zevkleri, keyifleri, manzaraları, güzellikleri Rabbinin rızasını kazanmaktan o kişiyi geride tutuyorsa; o zaman dünya ne fena bir yer. Ne kötü bir yer, ne kötü bir yurt!

Evet, dünyanın böyle bir tarafı var. Dünyayı tanıyalım, dünyayı bilelim.

Bu hayât-ı dünyânın nasıl bir vasfı var?

İnsanı âhiretinden saptıran, âhirete hazırlamaktan alıkoyan, oyalayan bir tarafı var.

Nerede var hocam?

Eğlence yerlerinde var, çoluk çocuğa bakacağım diye yaptığı faaliyetlerde var. Günlük gecesinde gündüzünde karşılaştığı olaylarda var. Dünya süsleniyor, ziynetleniyor, insana tatlı geliyor. Yani insan diyor ki cumartesi pazar olsa da biraz keyif yapsam. Yaz gelse de

yıllık iznimi alsam da şöyle biraz bir yerlere gitsem ya, Türkiye'ye mi giderim, yoksa İtalya'ya mı geçerim, İspanya'ya mı geçerim?

Burada bilmiyorum yazları nasıl geçiriyor buradaki kardeşlerimiz. Yani güzel tarafları da var. Manzaralı bir yere geldiği zaman, bir gölün kenarına gittiği zaman ...filan böyle Alplerin kenarları vesaire, güzel evler, camlarının altları çiçeklerle süslenmiş pırıl pırıl vesaire, hoşuna da gidiyor insanın. Vay güzelmiş ya falan diye.

Ondan sonra tabii gece programları oluyor, gündüz programları oluyor. Arkadaşların davetleri oluyor, yaptıkları eğlenceler, keyifler, sefalar oluyor. Hadi gel bugün seninle akşam kalk bir yere gidelim. Nereye? Sorma işte gel bakalım, gidelim falan. Ya dün akşam ne güzel gece geçirdik ya. İyi eğlendik sabaha kadar bilmem ne falan.

Ha demek ki bu bizim dünya hayatımızda, yaşantılarımızın içinde bizim hoşumuza giden, bizi oyalayan, bizi âhirete hazırlanmaktan saptıran çeşitli zevkli işler de varmış. İşte onlara kapılırsa insan; o zaman dünya ne fena bir

yer, ne kadar kötü dünya. Bak âhirete hazırlattırmadı, âhirette adamın ceza görmesine sebep olacak. Cenneti elinden kaçırmasına sebep olacak. Cehenneme düşmesine sebep olacak. Rabbini azabına ikabına uğramasına sebep olacak. O zaman ne kadar fena!

“Hay Allah, keşke zehir zıkkım olsaydı da yemeseydim de, keşke ayaklarım kırılısaydı gitmeseydim de, keşke o günahı işlemeseydim de...” filan diye çok pişman olacak insanlar âhirette, günah işleyen insanlar. Ama âhiretteki o pişmanlığın artık insana kazandıracığı bir şey kalmıyor.

شَرُّ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

Şerru'n-nedâmeti yevme'l-kıyâmeti.

Pişmanlıkların en kötüsü âhirette hesap gördükten sonraki insanların pişmanlığı. Hesap görülmüş, cehennemlik olduğunu anlamış; o zaman pişman oluyor. Onun kıymeti yok; çünkü oradaki o pişmanlıktan dolayı Allah insana bir, hükmü görüldükten sonra cehennemlik olduğu anlaşıldıktan sonra Allah ona merhamet edecek değil, artık o cezayı çekecek.

Eğer bu dünyada iken pişman olsaydı insan o zaman çok faydası vardı. Hayatta yaşıyorken bir insan pişman oldu mu, çok faydası var.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri buyuruyor ki,

لَا كَبِيرَةَ مَعَ الْإِسْتِغْفَارِ وَلَا صَغِيرَةَ مَعَ إِضْرَارِ

Lâ kebîrate mea'l-istiğfâr ve lâ sağîrate mea isrâr.

İnsan “Estağfirullah yâ Rabbi!” *Estağfirullah el-Azîm ve etûbü ileyh.* “Yâ Rabbi! Tevbe yâ Rabbi! Beni affet yâ Rabbi!” dedi mi Allah ne yapar?

Tevbelerini kabul eder. Allah *celle celse-lühü Gaffâru’z-zünûb*’dur. Günahlarımızı alır, affeder.

Ne zaman affeder?

Affet yâ Rabbi dediği zaman, istiğfar ettiği zaman siler günahlarını. “Tevbe yâ Rabbi, affet yâ Rabbi, beni bağışla yâ Rabbi, *estağfirullah el-Azîm ve etûbü ileyh yâ Rabbi...*” dediği zaman, yâ Rabbi yâ Rabbi dedikçe affeder, dünyadayken.

Hatta daha ötesi var. İnsan yaptığı günaha, kusura pişman oldu da içinde bir pişmanlık teşekkül etti mi... İçi yanıyor kalbi yanıyor. “Hay Allah ya! Ben bunu yapmamalıydım ya! Niye şu günahı dün akşam işledim! Niye evvelki sene falanca işi yaptım! Niye efendim işte İstanbul’dayken, Türkiye’deyken, köyümde iken falanca işi yaptım, filanca-nın harmanını yaktım, falanca ile kavga ettim...” bilmem ne filan. Neyse, içine pişmanlık dünyadayken düşüp de yüreğini yaktı mı, daha diliyle *estağfirullah* demesine kalmadan Allah o zaman affediyormuş. Bak dünyadaki pişmanlığın faydası var.

Demek ki düşünelim hatalarımızı, pişman olalım, pişmanlığımızı hissedelim. Hissettik mi dünyada faydası var ama âhirette faydası yok.

Şerru’n-nedameti. “Pişmanlıkların en kötüsü,” *Yevme’l-kıyâmeti*. “âhiretteki pişmanlıktır.” Orada pişmanlığın faydası yok, bu dünyada olacak. İmtihan bitti, iş işten geçti. Hatta bu dünyada iken bile gözünden perdeler kaldırılmadan önceki pişmanlık mühimdir.

Ne zaman kaldırılır insanın gözünden perdeler?

Öleceği zaman kaldırılır. İnsan cennetlikse cennetteki yerini görür, cehennemlik ise cehennemdeki yerini görür. Perde kalktı, artık belli oldu ne yapacağı.

Onun için müslüman insanın ölüşü tatlı olur.

فَرُوحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ

*Fe ravhun ve rayhânün ve cennetü naîmin.*¹

Bir rahatlık, bir hoş kokular, ondan sonra da mükâfat olarak cennet. Ama kötü insansa ona da cehennemde azap göreceği yerler gösterilir. Tüyleri diken diken olur, ödü patlar, yüzü kızarır, böyle canı vücudundan çalı sökülüp çıkartılıyormuş gibi çatır çatır patır patır çıkarmış. O da makamını görüyor, cehennemdeki azap göreceği yerini görüyor. Tabii çok üzülüyor.

O zamandaki pişmanlığın da faydası yok. Son nefeste, son zamandaki pişmanlığın faydası yok. Firavunun müslüman olması gibi.

¹ 56/Vâkıa, 89

Hocam firavun da müslüman oldu mu?

Oldu, yani müslüman olmayı diline getirdi ama iş işten geçtikten sonra getirdi. Kur'ân-ı Kerîm'de bildiriliyor:

حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا
مِنَ الْمُسْلِمِينَ

*Hattâ izâ edrakehu'l-ğaraku kâle âmentü ennehu lâ ilâhe ille'llezî âmenet bihî benû İsrâîle ve ene mine'l-müslimîne.*²

“Boğulacağı zaman, ‘Benî İsrail’in, Musa aleyhisselâm’ın kavminin inandığı O bir Allah’tan başka ilah olmadığına şimdi ben de inandım. Ben de Müslümanlardandım.’ dedi.”

Ama *âl'âne*, şimdi mi aklın başına geldi? Kıymeti kalmadı.

Neden?

Perde kalktı gözünden, gerçekleri gördü, imtihan bitti.

² 10/Yûnus, 90

Zil çaldı, hoca kalemleri kaldır bakalım, bitti artık dedi. Yazı yazmak artık yok, tamam kağıtların toplanma zamanı geldi. Hatta başka bir şey daha söyleyeyim. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz hazretleri buyuruyor ki:

İyiliği yapacaksınız, hayr u hasenâtı yapacaksınız;

أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ شَحِيحٌ تَخْشَى الْفُقْرَ
وَتَأْمَلُ الْبَقَاءَ؛ وَلَا تُمْهَلُ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ
الْحُلُقُومَ قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا أَلَا وَقَدْ
كَانَ لِفُلَانٍ

En tesaddaka ve ente sahîhun şahîhun tahşa'l-fakra ve te'mülü'l-bekâe ve lâ tümhil hattâ izâ beleğati'l-hulkûme kültü li-fülânin kezâ ve li-fülânin kezâ. E lâ ve kad kâne li-fülânin. Enne raculin kâle yâ rasûlallâhi eyyü's-sadekati a'zamü ecran? Kâle... fe zeke- rahu.

tasaddak ve ente sahifun şahihun temürül vakae ve tahşan fahre.

b. Tasadduk: İyilik ve Hayır İçin Sıhhatli İken Vermek

Tesaddak ve ente sahîhun şahîhun, te'mülü'l-bekâe ve tahşa'l-fakra.

İyiliği, hayrı, hasenâtı, sevaplı bir şey yapacağın zaman; ne zaman yap, nasıl tavsiye ediyor Peygamber Efendimiz?

Tasaddak. “Tasadduk et, sadaka ver, zekât ver, hayır yap, hasenât yap.”

Ne zaman?

Ve ente sahîhun şahîhun. “Sen sıhhatli iken, cimri iken.” *Şahîh* cimri demek, noktasız *ha* ile, cimri demek. Yani insan parayı verir mi, veremez. Hadi hayra şu parayı ver, veremiyor. Cebinde bir sürü para var; çıkartamıyor, hayra veremiyor. Neden?

Cimrilik hissi var insanın, yani zor kazandığından harcamakta zorluk oluyor, hayra vermekte zorluk oluyor. Hah, o zaman kıymetli.

Tesaddak ve ente sahîhun şahîhun. “Sen sıhhatli iken içinde cimrilik duyguları kaynıyorken onları yenip de tasadduk et, o zaman kıymetli.”

Te'mülü'l-bekâe.

Yaşayacağımdan ümidim var daha elhamdülillah gencim, dincim, pazum, kuvvetim yerinde. Elhamdülillah bastona vesaireye ihtiyaç yok. Turp gibiyim, sapasağlam yaşıyorum.

Ve tahşa'l-fakra. “Fakirlikten korktuğun zaman. ‘Ya ben bunu verirsem sonra ne yiyecek evde çoluk çocuk? Ya vermeyeyim en iyisi kalsın cebimde.’ filan diye fakirlikten korktuğu zaman. Yaşayacağını umduğun zaman tasadduk et.

Şu zamana tehir etme; şu ömrünün son zamanına tehir etme ki tam can hulkuna, hulkum boğaz demek, can boğaza gelmiş. Hasta adam, ölecek. Etrafındakiler toplanmışlar, Yasin okuyorlar bilmem ne yapıyorlar.

Gözünü bir açıyor, “Falanca yerdeki tarlayı Kur’ân kursuna verin. Filanca yerdeki bilmem neyi falancaya verin. Falancayı falanca akrabama verin. Şu mal oğlumun olsun. Şu mal kızımın olsun. Şu şunun olsun bu bunun olsun...”

Diyor ki Peygamber Efendimiz, o zamana bırakma hayrını hasenâtını. Zaten o mallar onların diyor, sen gittin artık. Mirasına konacak ötekiler. Sen gittin zaten, onun olsun demesen

ne olacak? O tarla yine onun olacak, yine mirasçılara taksim olacak. Yani o zamana bırakma diyor.

Evet, aziz ve muhterem kardeşlerim!

Hayır ve hasenâtı yapacaksak; bayağı pinti iken, cimri iken, vermek istemezken, fakirlikten korkarken, yahu bu para bana daha lazım, ben 50 yıl daha yaşarım, işim var, gücüm var falan derken, sıhhatli iken yapın. Pişman olursanız şimdi pişman olun. Düşünün taşının şimdi pişman oldunuz mu daha *estağfirullah* demeden Allah affediyor. Âhirette pişman oldun mu bir kıymeti yok. Âhirette bütün insanların hepsi hizaya gelecek cetvel gibi, hepsi anlayacak kâfiri, müşriki, azılısı, hırsız, hepsi.

قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا

*Kâle e leyse hâze bi'l-hakki kâlû belâ ve Rabbinâ.*³

E leyse hâze bi'l-hakki. “Bu cehennemini siz inkâr ediyordunuz ya dünyadayken;

³ 6/En'âm, 30

hak mıymış peki, cehennem var mıymış hakikaten?”

Kâlû belâ ve Rabbinâ. “Allah’a, Rabbinize yemin ederiz ki varmış, varmış ya!”

Vardı ya! Dünyadayken peygamberler bildirdi bu cehennem var diye. Bu cennet var diye bildirdi de inanmadın. Hadi canım! Öldükten sonra mahvolup gidiyoruz artık, kıymeti yok, dedin.

Bak! Var mıymış?

Varmış.

“Çok pişman oldum yâ Rabbi!”

E bitti, kıymeti kalmadı. Dünyadayken... Bu hayat çok kıymetli bir şey. Hayat hepimizin sermayesi. Hepimizin sermayesi hayat. Bir sermayesi hayat, bir sermayesi de âhîret.

Lâ ğınâe ke’l-akl.

Akıl gibi zenginlik olmaz, çok büyük zenginlik akıl. Neden?

Akıllı insan çalışır çabalar, dükkân kurar, iş yapar, uğraşır, didinir; Allah akıl fikir vermiş, izam vermiş, zengin olur. Çobanın çocuğu zengin olur. Babasının çalıştığı çiftliği satın alır. Apartmanlar satın alır. Nice insanlar çalıştıracak duruma gelir. Akıl bir nimet, Allah'ın

büyük bir nimeti. Akıl gibi zenginlik olmaz.

Bak, akıl bir zenginlik! Sermaye; insan aklı sayesinde imanı küfürden ayırıyor, yok ben o yola gitmem bu doğru yola gideceğim diyor. Günahı sevaptan ayırıyor; ben o günahı işlemem sevaplı işi işleyeceğim diyor. Nereden yapıyor bunu? Aklı ile anlıyor. Akılsızlar?

Bak ne diyor Peygamber Efendimiz günahkâr insanlara, *süfehâ* diyor, *sin* ve yumuşak iki gözlü *he* ile, *vav he lamelif ye*, sondaki *he* ile.

Süfehâ ne demek?

Sefihler demek, beyinsiz demek, akılsız. Neden? Akıllı olsaydı âhiretini kurtarırdı bu adam. Bu adamın aklı var mı?

“Hocam kravatı var, altından kravat iğnesi var, kolalı gömleği var, lacivert güzel elbisesi var. Münih’in kenarında Sternbergh Gölü’nün, -hep Sternbergh Gölü diyorum, oraya bir kere gittim de oradan biliyorum yani orayı- orada villası var, bilmem nesi var, mevki var, makamı var, 5000, 6000, 9000 Mark maaşı var...”

Bu adam akıllı değil, daha akli belli olmadı, daha aklına ait bir şey söylemedi. Bunlar Firavunlarda, Karunlarda, Nemrutlarda vardı bu saydığın şeyler.

Bu adamın dini var mı, bu adamın imanı var mı, bu adam âhiretini kurtarabiliyor mu?

“Yok hocam, hiç âhireti bilmez bile bu adam. Tın tın, top gibi böyle iyi şişirilmiş top gibi vurduğun zaman tın tın ötüyor bunun kafası, boş. Ne âhireti bilir, ne sevabı bilir. Akli fikri paradadır, dini imanı paradır, para kazanmaya bakar bu. Parası vardır, otomobili vardır. Çok lüks otomobili var.”

Daha bu adam akıllı değil. Sefih, beyinsiz. Neden? Ebedî hayatı kaybediyor da ürpermiyor. Cennet elinden gidiyor da farkında değil. Cehenneme düşüp cayır cayır yanacak da korkmuyor. Buna akıl denir mi? Buna akıl denmez. Akıllı olan insan zarardan kendisini korur.

En büyük zarar nerededir?

Âhirettedir.

En devamlı zarar nerededir?

Âhirettedir. İnsan cehenneme düştü mü, yüz binlerce sene cehennemde yanacak. Günahkâr müslüman cehenneme düştüğü zaman

bile. Kâfir, ebedî olarak kalacak cehennemde; hiç çıkmayacak kâfir.

Diyor ki Kur'ân-ı Kerîm:

Cehennemin kapıları kapatılacak. Arkasına böyle kütüklerden çapraz dayaklar dayatılacak. Kapı hiç açılmasın diye, yani anahtar uydursan bile kapının arkasına kütükleri çapraz diktin mi veya dayadın mı, bizde dayak derlerdi, böyle kapının arkasına içerden dayadın mı öbür taraftan açılmaz artık. Cehennemin böyle kapısı iyice kapatılacak.

Ondan sonra cehennem ehline denilecekmiş ki: Ölüm yok, ebedî burada yanacaksınız. Ebediyen burada yanacaksınız. Ölüm yok. Ölseler kurtulacaklardı.

لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا

Lâ yukdâ aleyhim fe-yemûtû. ⁴

Ölüm yok ki ölsünler kurtulsunlar, ölmeyecekler.

⁴ 35/Fâtır, 36

Cennet ehline de denilecek ki: Haydi siz de zevki sefayı buldunuz, ebedî saadete erdiniz.

وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Hüm fîhâ hâlidûne. ⁵

Siz de burada ebedî yaşayın, denilecek.

Bunu anlayamayan bir insan akıllı değildir.

Bunu anlayıp buna hazırlanan insan akıllı insandır. Akıllı insan budur.

الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ

el-Keyyisü men dâne nefsehû ve amile limâ ba'de'l-mevt.

“Zeki insan, kurnaz insan, fıldır fıldır gözleri dönüp de menfaatini kollayabilen insan nefesine sahip olur. Âhireti için hazırlanır.”

Şimdi biz Cuma günü camiye gelmişiz, işi bırakmışız, namaz kılıyoruz. Ramazanda oruç tutuyoruz. Herkes yiyor, müslüman olmayan-

⁵ 2/Bakara, 25

lar veya imanını ibadeti olmayanlar; biz oruç tutuyoruz. Biriktirdiğimiz paraları götürüyoruz, fukaraya veriyoruz. Zekât veriyoruz, sadaka veriyoruz, hepimiz veriyoruz. Para harcıyoruz hacca gidiyoruz.

E bunların hepsi yüzde 10, yüzde 5, yüzde iki buçuk filan. Canımızı veriyoruz, hayatımızı veriyoruz Allah yolunda! Diyor ki: “Canım yoluna feda. Allah yoluna feda olsun, filanca yerde cihat varmış. Hakkını helal et, uzat elini ben cihada gidiyorum, Allaha ısmarladık.” Hadi cihada gidiyor canını veriyor. İnsanın canından kıymetli nesi var yani? En kıymetli olan şeyi hayatı, canını veriyor yani.

Şimdi bu canını veren şehitler, bu malını veren mücahitler, hayır hasenât sahipleri, bu oruç tutanlar, bu hacca gidenler, itilip kakılanlar...

“Ya Münih’te ben sıcak sulu soğuk sulu evde otururdum. Altımda arabam vardı, hacca gittiğim zaman itiliyorum kakılıyorum. Esir pazarındaki gibi sırtıma torbayı alıyorum, hadi bakalım şuradan yürü, buradan yürü. Rahat yok, bilmem ne yok...”

Yani bu rahatsızlığı seve seve, isteyerek, para vererek gidip yapanlar, bu geceleri uykusuz kalanlar, yorgun düşenler, Allah yolunda her türlü fedakârlığı yapanlar aptal, onlara göre aptal. Onlara göre aptal ama bunlar ebedî saadeti kazanıyorlar, sonsuz saadeti kazanıyorlar. Bitmeyecek, tükenmeyecek, sermayeyi kazanıyorlar. Cenneti kazanıyorlar. Asıl akıllı olan bunlar.

Ötekiler, öteki o imansızlar, âhirete hazırlanmayanlar asıl sefih, *süfehâ*, beyinsiz, akılsız, idraksiz, zekâsız, gafil, cahil onlar. Neden? Onlar âhirete hazırlanmıyor.

“Hocam yani imreniyoruz onların da hayatlarına, keyiflerine, zevklerine, sefalarına falan. Bazen de imreniyoruz.”

İmrenmemek lazım. Allahu Teâlâ hazretleri müslümanları tamamen de mahrum bırakmıyor.

İçinizde aç olan var mı, açık olan var mı?

Elhamdülillah yani bir Almandan veyahut bir başka insandan yine de farkı olmuyor insanın. Farkı var gibi görünüyor ama çok büyük de bir farkı yok. Yani Allah yine müslümâna dünya nimetlerini de veriyor. Aslında müslümanların

gözü dünya nimetlerini görmeyecek, imtihanı kazanmak için her şeyini feda edecek ama dünya nimetlerini de veriyor.

Dünyadan nasibi neyse o da yer. Nasiptir bunlar.

c. Rızkın Peşinde İlerlemek

Rızık, insanın rızkı yok mu? Allah rızkını yazmamış mı her insana?

Peygamber Efendimiz diyor ki: Senin rızkını aradığın gibi rızkın da seni arıyor. Ecelin seni aradığı, bulduğu gibi nerede olsan bulacak.

Bak şimdi yolda gelirken arkadaş anlattı, şurada urban yolu çökmüş. Ama nasıl çökmüş? Tam otobüs oradayken çökmüş, otobüsü böyle içeriye sular diye gidince emilince otobüsü içine çekmiş. Şoför canını çok zor kurtarmış, iki kişi de ölmüş. Bak otobüsteyken eceli geldi. Otobüse bindi, hiç tahmin etmiyordu, arka tarafındaydı. Otobüsün arkası kaçmış çukura. Suların içine gitmiş, otobüsün arkası kaçmış. Orada ölen ölmüş, eceli gelen ömrü bitmiş gitmiş. Yani böyle oluyor.

Allahu Teâlâ hazretleri gözünü açıp gerçekleri görenlerden, ona göre hazırlananlardan eylesin bizi. Bizim zaten öteki kâfirlerden farkımız o. Yoksa yaşantımız vesairede bir fark olmuyor. Hatta müslümanlar daha mutlu ve daha bahtiyar yaşıyorlar. Huzurlu yaşıyorlar. Stres, gerilim, bunalım diyorlar. Müslümanda bu bunalım, gerilim olmuyor çünkü;

Men âmene bi'l-kaderi emine mine'l-kaderi.

Kadere inanan insan hazmediyor belaları, sıkıntıları. Hatta Peygamber Efendimiz diyor ki: Arif bir müslüman, akıllı bir müslüman belanın da, başına gelen dertli işlerin de bir nimet olduğunu bilir. Çünkü oradan sevap kazanır. Hastalık geliyor günahları siliniyor. Hastanın mükâfatı ne? Hasta oluyor adam, inim inim inliyor, ah ediyor vah ediyor, midesi sancıyor, bilmem ağrılar haplar bilmem neler.

Hastanın mükâfatı ne?

Hastanın uykusu ibadet. Uyuyor, ibadet sevabı yazılıyor. Şanlı Camii'ne gelmiş cuma namazı kılmış evvelce şimdi hasta inliyor. Yine Cuma namazına gelmiş gibi sevap yazılıyor.

Hastanın uykusu ibadet, iniltisi tesbih, duası müstecab.

Hastaya gittiğin zaman ne diyeceksin?

Geçmiş olsun diyeceksin. Nasılsın, iyi misin, diyeceksin. Bana dua et diyeceksin. Neden, o nereden çıktı? Hastanın duası müstecab da ondan. Duasını kabul ediyor Allah onun. Duası müstecab.

İşlemediği, mutat ibadetlerini yapıyormuş gibi defterine sevaplar yazılıyor.

“Yâ Rabbi, Bu kulun camiye giderdi, beş vakit namazı camide kılardı. Geceleyin kalkardı tesbih çekerdi, günde bir cüz Kur’ân okurdu. Yapamıyor şimdi bunların hiçbirini.”

“Ey Meleklerim! O kulum bunları yapıyormuş gibi yazın siz defterine bu sevapları. Neden? Bu yine hasta olmasaydı yapacaktı, hastalığından yapamıyor. Yazın.” Yapmadığı şeyleri, âdeti olduğu için evvelce yapıyormuş gibi Allah sevap yazıyor. Sonra duası müstecab.

Başka ne mükâfatı var?

Günahları mağfûr. Mağfûr ne demek, mağfiret olunmuş demek. Defter-i a’mâli hani melekler yazıyor ya amellerimizi;

إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

*Innâ künnâ nestensihu mâ küntüm ta'melûne.*⁶

Siz ne sanıyorsunuz ya, ne sanıyordunuz siz? Her yaptığınızı yazıyor Allah. Yani gizli bir kamera konsa, sizin gece gündüz otobüste, evinizde, işyerinizde, yatağınızda yaptığınız her şeyi gizli kamera çekse, ondan sonra televizyondan herkes seyretse ne yaparsınız?

Dava ederim ben o adamı.

Sen benim gizli kamera ile özel hayatımı ne diye teşhir ettin başkasına? Ne diye benim her halimi gösterdin?

Ben pijamalıyım, bilmem giyimliydim ve saire. Tabii iyi bir şey yapan biraz müsterih olur da suç işleyen kızıyor.

Şimdi 40 kişiyi gizli kamera ile burada Almanya'da takibata almışlar. 40 kişiden, rakam hatırımda yanlış kalmadı galiba inşallah, 40 kişiden 100 numaraya girenlerin, 40 kişinin 100 numaranın lavabosu, el yıkama musluğunun olduğu yere gizli kamera koymuşlar. Ondan

⁶ 45/Câsiye, 29

sonra dışarıda da 100 numaradan çıkınca soruyorlar elini yıkadın mı yıkamadın mı? Yüznumaraya girdi çıktı ya herif, veya kadın her neyse yani. Yüznumaraya girdi çıktı. Soruyorlar elini yıkadın mı yıkamadın mı?

Otuz sekiz tanesi yalan söylemiş. Yıkadım demiş. Demişler ki ama biz gizli kameradan gördük yıkamadan çıktın. Bir tanesi babayiğitlik yapmış demiş ki yıkamadım, lüzum yoktu. Bulaşmadı, kirlenmedi demek istemiş yani. Ama olsun yine yıkaması lazım yani aslında. Bir tanesi öyle babayiğitlik yapmış söylemiş. İki veya üç tane, ötekilerin hepsinin yalanı çıkıyor ortaya. Yıkadım diyor, tabii gizli kameradan onu daha önceden seyreden seyirciler ayıplıyorlar. A, şuna bak diyorlar, yalan söylüyor.

E hepimizin gizli kamerası var muhterem kardeşlerim. Ben çok korkuyorum bu işten. Bilmiyorum siz ne düşünüyorsunuz. Hepimizin gizli kamerası var. Her şeyimizi, her işimizi, her sözümüzü, her amelimizi, iyiliğimizi, kötülüğümüzü Allah yazıyor. Hatta âhirette adamın önüne koyacaklar. Bak sen dünyada neler yaptın! Bak işte diyecekler! Görecek, diyecek ki,

مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
إِلَّا أَحْصَاهَا

*Mâli hâze'l-kitâbi lâ yuğâdiru sağîraten
ve lâ kebîraten illâ ahsâhâ.*⁷

“Bu nasıl yazı? Nasıl yazmış melekler bu böyle olan şeylerin hepsini? Küçük büyük hiçbir şey bırakmamış bütün teferruatı ile buraya geçmiş ya!” diyecek, şaşıracaklar. Yani yer-yüzü kendilerine düzlense, yerin dibine batsalar diye temenni edecekler mücrimler. Çünkü her şey banda alınıyor.

Onun için Allahu Teâlâ hazretleri bir yerden görüldüğümüzü bilerek, her işimizi Allah'ın rızasına uygun, Kur'ân-ı Kerîm'in yolunda, Peygamber Efendimiz'in sünnetine uygun yapmayı bize nasip eylesin.

Bir gören var! Kim görüyor? Kim görüyor bizi?

Allah görüyor.

⁷ 18/Kehf, 49

وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ

*Ve hüve meaküm eynemâ küntüm.*⁸

Nerede olursanız olun Allah sizi görüyor.

Başka?

d. Kur'ân-ı Kerîm'i Anlamak ve Yaşamak

Melekler var. 360 tane melek var insanın vücudunda. Ayrıca iki tane kâtip melek var.

كِرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

*Kirâmen kâtibîne ya'lemûne mâ tef'alûne.*⁹

Bunun rütbesi biraz daha yüksek. Sağda, sağ omuzdakinin rütbesi biraz daha yüksek. Soldakinin âmiri bu. Soldakine yazma dediği zaman soldaki yazmıyor. Soldaki günahları yazıyor, sağdaki sevapları yazıyor. Sağdaki soldakine diyor ki, dur yazma günah yaptı ama dur yazma, peki. Niye yazmıyor?

⁸ 57/Hadîd, 4.

⁹ 82/İnfitâr, 11-12.

Tevbe etsin diye kul. Tevbe edince silinecek diye. Dur yazma bakalım biraz bekle belki adamın aklı başına gelir. Şu söylediği sözden pişman olur, yaptığı işten pişman olur, belki siler. Dur yazma diyor, bu da dinliyor, bu onun rütbesi altında. Bunun rütbesi daha yüksek.

Bunlar görüyor, ondan sonra çevremizdeki melekler görüyor. Sen havayı boş mu sanıyorsun, mekânı boş mu sanıyorsun? Hayır.

Âmentü billahi ve melâiketihî.

Allah'ın meleklerine inanmışım ben, görünmeyen melekler var. Her yerde var, onun için ben biliyorum bu iş şey değil.

Sonra insana başka şahitler var. Mekânlar insana şahitlik edecek. Şanlı Camisi 14 Mart'ta, Cuma günü, senin buraya geldiğine yarın şahitlik edecek. "Cuma namazına geldi yâ Rabbi! Tamam, ben biliyorum, üçüncü safta oturdu, beşinci safta oturdu." Mekânlar şahit.

Mekânın şahitliği olur mu hocam? Bunun dili mi var, kulağı mı var, gözü mü var?

Allahu Teâlâ hazretleri her şeyi konuşuracak. Her şeyi konuşuracak, her şeyi şahit tutacak. Mekânlar şahitlik edecek, ağacın altında çoban hırsızlık yaptığı elmayı yedi. Ağaç

diyecek ki: “Yâ Rabbi, bu elmayı falancanın tarlasından kopardı, hart hurt benim altımda yedi.” Mesela katile mekân şahitlik edecek. Melekler görüyorlar, mekânlar görüyor.

Başka? Daha yakın şahit var. Âzâsı, organ diyoruz ya şimdi batıdan gelme kelime olarak, organları şahitlik edecek insanın aleyhine. Yâsîn Sûresi’nde var.

وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

*Ve teşhedü erculühüm bimâ kânû yek-sibûne.*¹⁰

Hani sondan bir önceki sayfada;

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ

*Inne ashâbe’l-cenneti’l-yevme fî şuğulin fâkihûne.*¹¹

O sayfada bildiriyor. İnsanın eli, ayağı, gözü, kulağı, âzâsı, kalbi, aklı, fikri insanın

¹⁰ 36/Yâsîn, 65

¹¹ 36/Yâsîn, 55

hakkında... Hakkında ne demek? Lehinde de demek, aleyhinde de demek.

İnsanın hakkında şahitlik yapacak. İyi şey yapmışsa lehinde şahitlik yapacak, kötü şey yapmışsa aleyhinde şahitlik yapacak. Diyecek ki: “Yâ Rabbi! Bu benim sahibim, bu vücudun sahibi olan adam o günahı işledi yâ Rabbi.” El diyecek ki uzandı o harama. Ayak diyecek ki yürüdü oraya. Sonra adam diyecek ki;

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا
اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ

*Ve kâlû li-cülûdihim lime şehidtüm aleynâ. Kâlû entakanallâhu'llezî entaka külle şey'in.*¹²

“Hay Allah ya! Niye benim aleyhime şahitlik ettiniz?” diyecek azasına adam. Onlar da diyecek ki, elimizde mi şahitlik etmemek?

Entakanallâhu'llezî entaka külle şey'in.
“Her şeyi konuşurmaya kudreti olan Allah bizi konuştu.” Konuş deyince konuşmamak

¹² 41/Fussilet, 21

mümkün mü? Allah konuş desin de bir göze, bir kulağa, bir dile, bir ele, bir ayağa o, Allah'ın emrini tutmasını konuşmasını; mümkün mü?

Mümkün değil. Âzâsı şahitlik edecek, onun için her işimizi Allah'ın rızasına uygun hâle getirmeye çalışalım.

Okuduğum hadîs-i şerîflerden bir hoşuma giden hadîs-i şerîf var şimdi ona geçeyim.

Tabii Kur'ân öğreneceğiz dedik ya oradan geçiyorum bu hadîs-i şerîfe.

Peygamber *sallallâhu aleyhi vesellem* Ebû Hüreyre *radıyallahu anh*'ın rivayet ettiğine göre şöyle buyurmuş:

نِعْمَ الشَّفِيعُ الْقُرْآنُ لِصَاحِبِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ: يَا رَبِّ أَكْرَمُهُ فَيُلْبَسُ تَاجَ الْكَرَامَةِ ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ زِدْهُ فَيُكْسَى كِسْوَةَ الْكَرَامَةِ ثُمَّ يَقُولُ:

يَا رَبِّ زِدْهُ إِرْضَ عَنْهُ فَلَيْسَ بَعْدَ رِضَا اللَّهِ شَيْءٌ

Ni'me's-şefîu'l-Kur'ânü li-sâhibihî yevme'l-kıyâmeti yekûlu yâ Rabbi ekrimhu fe-yülbesü tâce'l-kerâmeti sümme yekûlu yâ Rabbi zidhu fe-yüksâ kisvete'l-kerâmeti sümme yekûlu yâ Rabbi zidhu irda anhü fe-leyse rida'llâhi şey'ün.

“Kur'ân sahibine, kendisine okuyan kimseye ne güzel şahittir, ne güzel şefaattçidir! Şefaattçi olacak Kur'ân-ı Kerîm. Kur'ân-ı Kerîmler şefaattçi olacak. Ne iyi şefaattçidir Kur'ân-ı Kerîm kendisini okuyana.”

Sahip iki mânaya gelir Arapçada. Her kelimenin birçok mânası oluyor ya. Mesela Türkçede diyelim ki çay ne demek? Küçük bardağa konulan kırmızı renkli meşrubat. E çaydan geçerken filanca boğulmuş. Ha o çay başka çay hocam. O böyle güldür güldür çağlayarak akan su demek o. Bak iki mânada, iki kelime var.

Yüz! Yüz ne demek? Doksan dokuzdan sonra gelen rakam. Yok, hocam işte yüzü kıpkırmızı olmuş, ha o başka mâna. Bak aynı kelimenin başka mânası oluyor, başka mânası olabiliyor.

Sahip, Arapçada bir mânaya gelir, arkadaş. Arkadaş demek. Peygamber Efendimiz'in sohbetinde bulunan ona arkadaşlık eden kimselere ne deniliyor? Sahip diyoruz, sahabi diyoruz, ashâb diyoruz, sahâbe-i kirâm diyoruz. Bak, o mânasına.

Sahip bir de başka ne mânaya gelir? Malik olan mânasına gelir. Bu evin sahibi kim? Ahmet Efendi, Mehmet Efendi; o mânaya gelir. Kur'ân-ı Kerîm sahibine ne güzel şefaattçidir. Yani Kur'ân-ı Kerîm'e sen arkadaşlık ediyormusun, var mı ahbaplığın, arkadaşlığın? İyi misin, Kur'ân-ı Kerîm ile aran iyi mi? Barışık mısınız, birbirinizi sever misiniz? Kur'ân seni sever mi, sen Kur'ân'ı sever misin, arkadaş mısınız Kur'ân-ı Kerîm'le?

Tamam, bu Kur'ân-ı Kerîm arkadaşına ne güzel şefaattçidir, arkadaşlık edene. Veyahut kıraat etmiş, okumuş mesela diyelim ki buraya gelmeden birisi içinizden Allah kabul etsin, Kehf Sûresi'ni okumuş. Kehf Sûresi'ni bir insan okursa Cuma günü, yedi günlük günahı affolunur üç günlük ilavesi ile, yani 10 günlük günahı. Yani bir haftalık günahı üç gün daha eklenerek affolunuyor.

Ha şimdi bir insan Kur'ân-ı Kerîm'de bir yerini okudu diyelim ki, dediğim gibi şimdi Kehf Sûresi'ni okudu.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*el-Hamdü li'llâhi'llezî enzele alâ ab-
dihî'l-kitâbe ve lem yec'al lehû ivecen kayy-
men li-yünzira be'sen şedîden.*¹³

Kehf Sûresi'ni bitirdi. *Ehadâ'*da bitirdi,
Kehf Sûresi'ni bitirdi.

Şimdi bu kıraatin sahibi kim? Çıktı, fezaya
çıktı nur olarak. Bu Kur'ân'ı kim okudu, bunun
sahibi kim?

“Ben okumuştum efendim, işte camiye
gelirken Kehf Sûresi'ni okumuştum, Yâsîn
Sûresi'ni okumuştum, İhlâsları okumuştum.”
Ha sahip, maliki manasına da gelebilir. İkisi de
mümkün.

Ne kadar ne kadar güzel bir şefaatçidir
Kur'ân-ı Kerîm sahibi için veyahut kendisiyle
arkadaşlık eden kimse için. İki mânası da
mümkün, yani birisini tercih etmek için eli-
mizde bir şey yok.

¹³ 18/Kehf, 1-2

Ne zaman bu şefaathçilik? Kur'ân ne zaman şefaath edeceksin sen bana?

Âhirette, âhirette edecekmiş. Âhirette şefaath edecekmiş Kur'ân-ı Kerîm.

Ne diyecek?

Yevme'l-kıyâmeti. “Kıyamet gününde, Kur'ân-ı Kerîm, âhirette şefaath edecek kendisini okuyan, ezberleyen, kendisiyle ahbablık eden, dost olan canım Kur'ân-ı Kerîm'im, başımın tacı. Tamam, bu Kur'ân-ı Kerîm şefaath edecek. Ne diyecekmiş?”

Yekûl. “Der ki:” *Yâ Rabbi ekrimhu.* “Yâ Rabbi! Şu benim sahibime ikram et yâ Rabbi!” Bak, Allah Allah, ne kadar vefalı, ne kadar iyi bir arkadaş şu Kur'ân-ı Kerîm! Diyecek ki: Yâ Rabbi! Şu beni okuyan, şu benim arkadaşım, ahbabıma, sen buna ikram et ya Rabbi, diyecek. Allah'ın huzuruna çıkacak, “Buna ikram et yâ Rabbi!” Vallahi insan bu hadisi okuduktan sonra hâfız olur ya! Çekilin yolumdan ben bundan sonra hâfız olacağım, der bırakır işi.

Ekrimû der, ikram et yâ Rabbi, bu benim arkadaşıma, der Kur'ân-ı Kerîm.

Fe-yülbesü tâce'l-kerâmeti.

Şu benim koca kavuğuma belki şaşırıyorsunuz. “Âhirette, o bu kavuk gibi, o Kur’ân’ın arkadaşı olan, sahibi olan kimsenin başına keramet tacı Allah tarafından giydirilir.”

Niye giydirildi bu kıymetli taç? Bu mücevherli taç niye giydirildi bunun başına?

Kur’ân istedi, yâ Rabbi buna ikram et, dedi. Kur’ân-ı Kerîm’in hatırına onun başına o mücevherli keramet tacını Allah -keramet ikram demek- ikram tacını Allah başına giydirdi. Bak şimdi fiyakasına. Bak mahşer halkı hepsi gözleri kamaştı bunun giydiği taçtan. Ne kadar güzel, Allah! Allah hepimizin başına nasip etsin.

Tamam. *Sümme yekûlu yâ Rabbi zidhu.* “Durmuyor Kur’ân-ı Kerîm. Diyecek ki: Yâ Rabbi, ikramı daha da arttır. Daha çok ver, ikramını ziyadeleştir.”

Fe-yüksâ kisvete’l-kerâmeti. “Üzerine cennet hullelerinden keramet elbisesi giydirilir. Taç giydirildi, bir de keramet kürkü giydirilir. Artık mücevherli, pırıl pırıl, ışıl ışıl bir hulle, cennet hüllesi, cennet elbisesi üzerine giydirilir.”

Sümme yekûlu yâ Rabbi zidhu. “Kur’ân-ı Kerîm yine durmadı, başına tacı giydirildi arkadaşının, onu sevenin, onu okuyanın başına Allah’a yalvardı, yakardı tacı giydirildi. Üstüne de cennet üniformasını, libasını, güzel mücevhherli pırıl pırıl kıymetli elbiseyi giydirdi. Bir de diyor ki, *zidhu*. ‘Yâ Rabbi, ikramını daha fazla arttır.’ Bir de söylüyor nasıl ikram edeceğini.”
İrda anhü. “Yâ Rabbi, bu kulundan razı ol!”

Yalvara yalvara Kur’ân-ı Kerîm okuyanı Allah’ın sevmesini, razı olmasını sağlayacak. Daha başka şeyler var tabii ama hepsi Kur’ân’da var. Her şey Kur’ân-ı Kerîm’de var. Eğer sen Kur’ân-ı Kerîm’i dikkatli okursan...

“Hocam ben Kur’ân-ı Kerîm okuyorum işte bak!”

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

Bismillâhirrahmânirrahîm. Kul hüve’llâhü ehad. Allâhü’s-Samed. Lem yelid ve lem

*yûled. Ve lem yekûn lehû küfüven ehad.*¹⁴ *Sa-daka'llahu'l-Azîm.*

Ne anladın? “Arapça bilmem ben, bir şey anlamadım.” Böyle okumak; bu da sevap. Bu da sevaptan uzak değil. Kur’ân-ı Kerîm’in yüzüne baksan sevap. Okuma yazma bilmiyorsun da, “ya şunu öğrenemedik bir türlü, şunun mânasını bir bilseydim. Şu harfleri aman yâ Rabbi, bir öğrenseydim.” Yüzüne bakmak da sevap, okuyunca daha çok sevap.

Mânasını bilmeden okursa da sevap. Ama asıl kıymetli olan mânasını bilmek. Çünkü bu Kur’ân-ı Kerîm Allah’ın sana hitabı. Allah’ın sana diyelim ki mektubu. Allah’ın sana diyelim ki, kullanmak istemiyorum, mesajı. Mesaj, haber, mektup. Allah’ın ipi; sarıldığı zaman seni cennete götürecek olan içine girdiğin zaman seni bak *rıza-ı ekber’e* ulaştıracak, Allah’ın rızasına ulaştıracak olan şey. Bunu okuyacaksın, anlayacaksın.

“Hocam nereden anlayalım, Arapça öğrenmedik.”

¹⁴ 112/İhlâs, 1-4

Hocaya gideceksin, hoca tutacaksın, hoca transfer edeceksin. Fenerbahçe şampiyonluğu sağlamak için Yugoslavya'dan, Arjantin'den, Brezilya'dan antrenör getiriyor da sen cenneti kazanmak için niye hocayı bulmuyorsun? Söyle bakalım! Yakaladım mı seni, sıkıştırdım mı Şanlı Camii'nde?

Söyle bakalım sen Fenerbahçeli kadar müslüman değil misin ya? Gayretli değil misin yani sen? Sen Allah'ın kelamını öğrenmek istemez misin? Sen Allah'ın kelamının ahkâmını bilmek istemez misin?

“Bilmiyoruz hocam, anlatabilecek hoca az hocam. Vaktim az.”

Öyle şey olur mu ya?

Cenneti kazanacaksın. Bu geçecek, Kur'ân-ı Kerîm, Allah'ın huzurunda, “yâ Rabbi, buna taç giydir; yâ Rabbi, buna elbise giydir; yâ Rabbi, bundan razı ol...” yalvaracak senin için.

Çoluk çocuğunuzu Kur'ân-ı Kerîm ehli olarak yetiştirin. Kendimiz Kur'ân-ı Kerîm'i öğreneceğiz, her şey bunun içinde. Her türlü emir, yasak, haram, helal, sevap, cennetin yolunu

bulmak burada, cehenneme düşmekten kurtulmak burada.

Allah'ın kelamını iyi öğrenin. Bundan büyük nasihat olmaz. “E hocam işte biliyoruz da *elif be*'den başlıyoruz.” Hızlı hızlı yapın bu işi, gevşek gevşek yapmayın. Ömür bitiyor. Bak, otobüsün arkası çukura kaçıyor, ölüyor insan. Yani insanın ne zaman öleceği belli olmuyor. Çabuk yapın bu işleri.

Arapçayı çabuk öğrenin, altı ayda bitirin Arapçayı. Bitirin, Kur'ân-ı Kerîm'in mânasına dalın. Eskiler Kur'ân-ı Kerîm'i öğrenirken on on, ayet ayet, aşır aşır okurlarmış. Öğrendiğini uygularmış. Bu öğrendiğini tatbik edermiş. Abur cubur hepsini yutarsa hazmedemez insan. Ama on on olursa, akşam akşam olursa, üçer beşer olursa o zaman olur.

Adamın etrafına birileri gelip kavga edeceği zaman ne diyor? Teker teker gelin, yani diyor ki ben kabadayıyım teker teker gelerseniz hepinizi haklarım. Ama hepiniz birden gelerseniz o zaman olmuyor.

Ha, âyetleri insan grup grup öğrenirse, zaten Allah da öyle öğretmiş ya, 23 senede Peygamber Efendimiz'e grup grup inmiş. *Necmen*

necmen diyorlar, yıldız kümesi gibi inmiş, öyle hazmetmiş sahâbe-i kirâm. Ezberlemiş, her şeyi biliyorlar. Onun için Kur'ân-ı Kerîm'i iyi anlamak, iyi anlayacak şekilde anlamak maksadıyla böyle öğrenin. Yoksa ite kaka azıcık işte okumasını öğrendim. Bir senede bir hatim indiriyorum. Yetmez, yetmesin, bu kadarcık gayret az gelir. Kur'ân'ı öğrenin, ahkâmını öğrenin, ahkâmına uyun, Kur'ân'a göre yaşayın. Allahu Teâlâ hazretlerinin rızasının yolunu bulun. Gazabına uğramaktan kurtulun. Allahu Teâlâ hazretleri sizi, yakınlarınızı, ailenizi, sevdiklerinizi hem dünyada hem âhirette aziz ve bahtiyar eylesin sevgili ve kıymetli müslüman kardeşlerim.

Sübhâne Rabbinâ Rabbi'l-izzeti ammâ yesifûn. Ve selâmün ale'l-mürselîn. Ve'lhamdü lillahi Rabbi'l-âlemîn.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

5 Zilka'de 1417 / 14.03.1997

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

**SERVER
Kürsü**